

donderdag 2 december 2010

Recensie

Het boek gaat over een jongen die Peye heet. Het verhaal speelt zich af in 1642/1643. Peye hoort van een man dat meneer Kieft zijn vader is. Hij gaat op de boot naar Manhattan, maar de boot vergaat en hij komt op een ander eiland terecht. Daar wordt hij gered door Waupatukway, een indianenmeisje. Samen met haar en een andere jongen, een weggelopen slaaf komt hij op het eiland Manhattan. Daar beleefd hij allerlei avonturen en ontdekt hij dat meneer Kieft zijn vader helemaal niet is. Ondertussen is Manuel opnieuw opgepakt en moet hij als slaaf werken en komt Waupatukway in de gevangenis, omdat ze beschuldigt wordt van een moord. Het lukt Peye en Manuel om haar te bevrijden, maar dan moeten ze wel snel weg willen ze niet alle drie opgepakt worden. Het lukt hun niet op tijd. Het lukt Waupatukway om de twee soldaten die hen aanvallen in het moeras te duwen. Peye heeft nog 1 van de mannen vast en wordt mee het moeras in getrokken. Hij sterft. Manuel en Waupatukway gaan weg van het eiland. Allebei verdrietig. Ik vind het een erg mooi, indrukwekkend en meeslepend boek, omdat er veel gebeurt wat er vroeger ook allemaal gebeurd is. Ook veel erge dingen, zoals gemene straffen en de doodstraf. Je beseft dan dat het vroeger erg moeilijk was om te overleven. Je gaat misschien ook minder klagen over kleine dingetjes. Je denkt misschien na het lezen van dit boek: eigenlijk hebben we het heel goed. In het begin kijk je heel even op een stukje wat verder op het boek. Je wordt daardoor al nieuwsgierig gemaakt voor wat er daarna gaat gebeuren. Je kunt je een goed beeld vormen van de hoofdpersoon. Je begrijpt wat hij denkt en voelt en ook waarom hij dat denkt en voelt. Je kunt je heel erg goed inleven in de hoofdpersoon. Het is ook een mooi geschreven boek, omdat het in elk hoofdstuk vanuit een ander iemand van de drie wordt geschreven. Zo beleef je ook wat zij denken en voelen. Het is een erg spannend en geloofwaardig verhaal, je wilt steeds verder lezen en weten hoe het afloopt. Je bent nieuwsgierig of meneer Kieft inderdaad zijn vader is, of Manuel uiteindelijk nog vrijkomt van het slaaf zijn en of ze het alle drie overleven. Het einde is verdrietig, omdat Peye sterft. Aan de andere kant is het ook weer een mooi einde, want Waupatukway en Manuel zijn vrij al zijn ze niet gelukkig. Op de omslagtekening zie je een gedeelte van het eiland Manhattan in de winter. Op de tekening hebben ze net Waupatukway opgepakt en nemen ze haar mee naar de gevangenis. Ik vind dat de omslagtekening goed bij het verhaal past, omdat het een goed beeld geeft van hoe het eruit zag, toen Peye, Waupatukway en Manuel daar waren. Het is alleen wel een beetje jammer dat Peye en Manuel er niet op staan. De schrijver begint met je te laten inleven in een albatros. Zo eindigt het ook weer.

Janne

Geplaatst door mevr. Koldewijn op [19:34](#)

Labels: [fictie](#), [Manhattan](#), [recensie](#), [Rob Ruggenberg](#)